

valget foreslår dog, at der fastsættes visse procedure-regler for behandlingen af disse sager i relation til stedlig kompetence, kravene til anmodningerne m.v.

Endelig foreslår udvalget, at fogedrettens afgørelse om en anmodning efter artikel 24 og 26 træffes ved kendelse, og at denne kendelse kan påkæres efter de almindelige kæreregler i retsplejelovens kapitel 53.

Der henvises til betænkningens afsnit 3.5.3.1.

3.4.6. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende- ders overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende kan tilslutte sig udvalgets overvejelser og forslag.

Ministeriet foreslår herudover, at retten kan beskikke advokat for parterne i sager, hvor der anmodes om, at en foranstaltning, der er omfattet af konventionen, erklæres eksigibel, hvis fogedretten ikke finder det muligt at behandle sagen på forsvarlig måde uden, at parten har advokatbistand. Det foreslås, at statskassen afholder udgifterne hertil efter reglerne om fri proces i retsplejeloven, hvis de økonomiske betingelser m.v. i retsplejelovens § 325, jf. § 1, nr. 9, i lov nr. 554 af 24. juni 2005, er opfyldt.

Herudover foreslår ministeriet, at den i pkt. 4.3. foreslåede ordning om udpegnings af advokater i børnebortførelsessager også skal finde anvendelse i sager, der er omfattet af lovforslagets § 5.

Der henvises til lovforslagets §§ 4-6 samt bemærkningerne hertil.

3.5. Samarbejde

3.5.1. Det generelle samarbejde

3.5.1.1. Konventionens generelle samarbejdsbestemmelser

Konventionen indeholder regler om internationalt samarbejde mellem de kontraherende stater myndigheder, idet dette samarbejde er en af grundpillerne i en effektiv behandling af de grænseoverskridende sager, der er omfattet af konventionen. Tilsvarende bestemmelser findes i både Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser og i Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner samt i Europarådskonventionen af 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser.

Bestemmelserne om samarbejde i Haagerbørnebeskyttelseskonventionen findes i kapitel V. Bestemmelserne regulerer dels de generelle rammer for det

internationale samarbejde, dels regulerer bestemmelserne samarbejdet i en række konkrete sagstyper.

Konventionen forudsætter, at der etableres et tæt samarbejdssystem mellem myndighederne i de kontraherende stater. Dette samarbejde tager sit udgangspunkt i, at der i hver kontraherende stat oprettes en centralmyndighed, der har til opgave at fremme samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i de kontraherende stater for at opfylde konventionens mål, jf. artikel 29 og 30. Centralmyndighederne skal samarbejde med hinanden om generelle spørgsmål og om behandlingen af konkrete sager, herunder fremme samarbejde mellem myndighederne i konventionsstaterne. Centralmyndighederne skal desuden fremme opnåelse af mindelige aftaler om beskyttelse af barnet ved mediation, mægling e.lign.

Konventionen åbner mulighed for, at centralmyndigheden kan lade andre offentlige myndigheder eller andre organer udføre de opgaver, som det er pålagt centralmyndigheden at udføre, jf. artikel 31.

Centralmyndighederne afholder selv deres egne omkostninger i forbindelse med udøvelsen af opgaver efter konventionen, herunder de faste omkostninger der er nødvendige for myndighedernes drift, samt udgifter til korrespondance, indhentelse og fremsendelse af oplysninger; lokalisering af et barn, forligsmægling og gennemførelse af udenlandske afgørelser. Bestemmelsen omfatter ikke udgifter til advokat, retsafgift eller andre udgifter i forbindelse med retssager, jf. artikel 38. Der henvises til betænkningens afsnit 3.6.1.10.

Artikel 38 giver mulighed for i national ret at fastsætte regler om betaling af rimelige gebyrer for den bistand, som centralmyndigheden eller andre myndigheder yder efter konventionen. Der henvises til betænkningens afsnit 3.6.1.10.

Om oversættelse af dokumenter henvises til pkt. 3.6.1.

3.5.1.2. Internationalt samarbejde i dag

Som nævnt i pkt. 3.4.3. har Danmark tilsluttet sig to konventioner, hvis formål er at imødegå, at der sker internationale børnebortførelser og at løse de problemer, der opstår, hvis et barn alligevel er blevet bortført fra en stat til en anden, Haagerkonventionen af 1980 og Europarådskonventionen af 1980. Begge disse konventioner forudsætter, at der etableres et tæt samarbejde mellem de kontraherende stater, og det er derfor fastsat i konventionerne, at hver stat skal udpege en centralmyndighed. Centralmyndighederne har dels en række generelle opgaver, dels en række pligter i forbindelse med behandlingen af konkrete sager. Der henvises til betænkningens afsnit 3.6.2.1.